

Izhaja vsako drugo in četrto sredo meseca; velja s poštnino vred in v Gorici s pošiljanjem na dom za DRUŽTVENIKE „Soča“:

za vse leto	2 gl.
za pol leta	1 „
za četrt leta	— 50 kr.

za NEDRUŽTVENIKE:

za vse leto	2 gl. 50 kr.
za pol leta	1 „ 50 „
za četrt leta	— „ 70 „

Posamezni listi se dobivajo po 10 kr. pri knjižničarju C. Sochar-ju v Gorici.

Soča.

Oznani se prijema in plačuje se za vsadno trisopno vrsto:

8 kr.	če se tiska 1 krat
7 „	„ „ „ 2 krat
6 „	„ „ „ 3 krat

za večje pismenke po prostoru in vsakrat za kolek 50 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Vredništvo in opravništvo je v hiši št. 233 Contrata della Croce tik pretura.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici.

Organ slovenskega političnega društva goriškega za branbo narodnih pravic.

Št. 17.

V Gorici 13. Decembra 1871.

I. tečaj.

Vabilo.

Mnogo naročnikov našega lista je zaostalo s plačilom za drugo in tretje četrtletje. Prosimo tedaj vse p. n. g. naročnike, naj blagovoljno pošlato zastano naročnino, pred ko mogoče, opravništvu „Soče.“

Nadjamo se, da bode naša prošnja uslišana in to tem bolj, ker se ravno zdaj s tem pečamo, kako bi naš list v tednik spremenili.

K temu pa potrebujemo materialne in duševne podpore, namreč nekoliko več naročnikov in pa vsaj toliko dopisnikov, da zveemo, kaj se godi v vsakem okraju na Goriškem in tudi po drugih slovenskih središčih. Tudi moramo prositi naročnike, da nam pošiljajo naročnino o pravem času, da se ne naberejo zastanki in da ne pride vredništvo v materialne zadrege.

Če se tedaj oglasi do novega leta vsaj še 60 do 100 novih naročnikov in pa nekoliko stalnih dopisnikov, bomo začeli izdajati „Soča“ vsak teden enkrat vte z novim letom, najkasneje pa s 1. aprilom 1872.

Vse to polagamo rodoljubom na srce, da nagovarjajo svoje prijatelje in znance k podpori našega narodu jako koristnega podjetja.

Če se oglasi zraven naših sedanjih naročnikov, katerih je blizo 500, še okoli 100 novih, potem nam bo mogoče listu ceno primerno znižati, da si ga bode lahko vsakdo, tudi delalec, naročil.

Vredništvo „Soče“

Ljubljana, 12. decemb. (Telegram.) Zmaga je naša! Občine so zvolile vsih 16 poprejšnjih poslancev skoro povsod enoglasno. Slava kranjskim volilcem!

Bratom na Kranjskem.

Sinovi in hčere enih staršev, udje ene in iste družine so se ločili in ustanovili so vsak za se svojo posebno družino. Nekdaj združeni pod eno streho, pokorni enemu očetu in eni materi, živeči vsi za enega in eden za vse, so zdaj ločeni v toliko družin, katerih vsaka živi za se, dela za se, se trudi za svoj lasten duševni in gmotni blagostan in k večjemu, da se udje teh posamičnih družin vsake kvatre enkrat obiskujejo, si v sreči čestitajo, a v nesreči se pomilujejo. Nevarnost pa preteča eni izmed teh razkropljenih družin pretresa vse druge, vzbuja živo bratovsko sočutje v vseh—združiti vsaj v duhu sopet vse.

Taka je z nami Slovenci. Nekdaj združene je nemila osoda že davno ločila in razkropila v razne dežele. Jezik, vera in narodni značaj dokazujejo pa še jasno, da smo sinovi in hčere ene matere, udje ene družine. Toda, žalibože, zdaj živimo ločeni v več ali manj različnih razmerah, stlačeni pod en klobuk tu z Italijani, tam z Nemci in še drugod z Madjari, kateri nam hočejo nasiliti vsakemu svoj jezik, svojo kulturo, svoje gospodarstvo. Vsi skrbimo, vsak v svojej deželi, da se teh nadležnejšev obranimo, da vsak po svoje varujemo svoje pravice in da ob enem vsestransko napredujemo. Ta skrb veže vsacega izmed nas na svojo deželo in le vsake kvatre enkrat se obiskujemo na taborih in drugih shodih po svojih zastopnikih, in sočutja si javimo le tedaj, kedar enej izmed ločenih dežel za trenutke

prijazno solnce zasije, ali kedar eno izmed njih nezgoda pritiska.

Kedar se pa prikažejo nevarni oblaki na podnebji ene izmed teh sester dežel, takrat se hipoma prebudé in stresejo vsa slovenska srea in kakor brat bratu in sestra sestri, tako bi pomagali radi vsi složno, da se preteča nevihta odžene, da se nevarnosti brz ko brz v okom pride.

Redko kedaj se je avstrijskim Slovanom in med Slovenci posebno našim bratom na Kranjskem smehljala nada milejše prihodnosti, nego pod ministerstvom Hohenwartovim. Ono je hotelo mir in spravo narediti med narodi s tem, da bi bilo vsakemu zagotovilo pravice, katere mu gredo, da bi bilo dejansko vresničilo na papirju že davno zagotovljeno popolno enakopravnost, ter s časom razdružilo, kar je sila tujih gospodarjev skupaj stlačila in združila, kar bi moralo naravno zedinjeno biti. Toda te vseskozi pravične namere so vzbudile velik nahir med takraj in unkrajitavsko do zdaj gospodujočo stranko in njuni nepravični sebičnosti in doslednim neprestanim intrigam se je posrečilo, pregovoriti vladarja, da je preklical v obče znani reskriptu do češkega naroda storjene cesarske obljube in da je odstavil Hohenwarta in tovarše še preden so dognali priprave za vresničenje in izvršitev svojega programa, po katerem bi se bili pomirili razburjeni elementi naše države, ter se stalno vredila in okrepila Avstrija.

Zlaj gospodujeta sopet Nemeec in Madjar v Avstriji, kjer prebiva 18 milijonov Slovanov zraven 9 milijonov Nemcev in 5 milijonov Madjarov. Prvi tisk tega gospodarstva—so razpisane neposredne volitve državnih poslancev na Češkem in razpust vsih tistih deželnih zborov, kjer bi se morda dala nemška, nemškutarska ali sploh centralistična stranka z novimi močmi pomnožiti.

Tudi Vas, dragi bratje na Kranjskem, ima nova vlada na sumu sigomožtva. S tem da je nasvetovala in dosegla razpust Vašega deželnega zbora je pokazala, da se nadeja pri Vas kacega uspeha; ona računi morda na razcepjenost strank, ali na Vašo omahljivost, ali pa na mogočna svojja sredstva, s katerimi namerava menda loviti in pritiskati, kakor se bo dalo, da Vam vrine, kakor kukavica, tuja jajca v Vaše domače gnezdo. Vse to malo, kar ste si zadnja leta z neskončnim trudom in z moško žrtvoljubnostjo priborili, rada, neizrečeno rada bi Vam mačeha vlada brz ko brz sopet pobrala, in zatrla; saj ji ne gre za družega, nego da bi zadušila prebujeno zavednost avstrijskih Slovanov, da bi stalno zavarovala takraj Litve nemško, unkraj Litve pa madjarsko gospodarstvo, da bi svojim narodom zagotovila še za naprej monopol tiste „svobode“, katera pita na eni strani sé surovostjo vse Slovane, na drugi jim pa trdovratno zapira pot do omike, po kateri hrepene in katero so si v kljub neprestanim bojem v dosego svojih pravic večidel že prisvojili.

Bratje na Kranjskem! še nikdar morda niste bili tako pomenljive borbe, nego jo bijete te dni na raznih voličih; nasledke tega boja, vgodne ali nevgodne, bomo čutili vsi Slovenci, da ne rečemo, cela Avstrija. V Vaših rokah je moč, neprimerno večja, nego v rokah nasprotnikov, katerih orožje je zvijača, denar in vsa tista nepoštena sredstva, po katerih se ljudstvo zapeljuje in pači.

Vaša moč bo zdala in zmagala pa samo

tedaj, ako boste složno volili tiste moče, katere so Vam najzanesljivejši Vaši prijatelji in voditelji v Ljubljani priporočili. Saj jih dobro poznate stare poštenjake, kateri so Vas že v zadnjem zboru zvesto zastopali. Kolikor jih je, vsi so se do zdaj pogumno potezali za sveto Vaše in naše pravice, za narodnost in drago domovino. Če so tudi v drugih zadevah morda ne slagate popolnoma z vsemi, to Vas ne sme nikakor motiti, kajti zdaj se borimo še za pravice in narodnost. Kedar ta boj srečno prebijemo in zmaga naša sveta roč, potem pridejo drugi interesi na vrsto in svobodno si bomo iskali v osvobojeni domovini, če treba, svobodniških zastopnikov.

Nemško-madjarski orel razvija nad Kranjsko svoje mogočne peruti, ter upira in obrača neprestano histri svoj pogled po deželi, kje bi našel razcepljene ali nepripravljene kranjske sokoliče, da bi se nagloma spustil med nje, jih preplašil in vjel ter jim vsilil za gospodarje—svoje požrešno mladiče.

Vi jih poznate dobro take mladiče in sprevidite lahko, česa Vam je od njih pričakovati. Rediti in mestiti jih bodele morali, da jim boste smeli—hlapčevati.

Zatorej slušajte odkritosrčno svaritev svojih sosednih bratov, kateri, videči nevarnost, Vam iz Primorja, Štirije, Gorotana in od unkraj Litve prav mujeo nasproti vprijo: Ne cepite se, ampak bodite složni ter volite brez premisleka, vse tiste moče, katere Vam priporoča Slovenija. Živila sloga! *)

Ljudska banka za Goriško.

I.

Znano je, da je kapital v Avstriji kaj redko sejan. Uzrok tega ubožstva je zanemarjenje kapitalne rasti. Kako pa zamore kapital rasti v državi, katera toliko kapitala potrebuje za svoja neizmerne vladne potrebe; je li mogoče napeljati kapital na plodunosno polje, dokler ga požirajo državne obligacije, dokler vlada sama odtrniškimi principom, skoro bi rekli, rokó drži?

A kam pridemo po tej poti!—Ni se čuditi, da naši rokodelci in kmetje ne najdejo potrebne ga jim kredita in da sploh kmetija in obrtnija v Avstriji zaostajate. Velika truma upanja potrebnih spada v 3 razrede, namreč v kupčijski, obrtniški in kmetijski. Potrebam obeh prvih razredov v nekterih kronovinah zadostujejo dobro ali slabo obstoječe banke in drugi finančni zavodi; a ne tako tretjemu, kateri je skoro popolnoma odvisen od privatnega kredita.

A v naši kronovini, na Goriškem, ga ni zavoda, kateri bi pomagal ni trgovcem, ni obrtnikom, ni poljedelcem v svojih denarnih stiskah.

Po tem takem je lahko razvidljivo, da kmetijstvo, katero je vendar najtrdnější steber države, ne najde potrebne mu podpore in da ubogi kmetič, če išče potrebne denarja, večidel odiruhom v pest pride.

Iz življenja taeih goriških brezslafutnih vampirjev bi se dale cele bukve pisati, katerim bi bil kaj priličen naslov „priviligirani roparji“; jaz pa hočem tukaj bralcem le v kratkem predočiti, kako se je v Gorici vže marsikteremu kmetu godilo, če je prišel denarja na posodo iskati.

Denarja sicer ni dobil, pa dobil je koruzo (turšico); šel je tedaj do znanega gospoda in ga prosil, da bi mu upal 50 do 100 polonikov koruze; gospod mu je jo dal, toda pri vsacem poloniku si je vzel 50 do 60 soldov dobička, zaračunal mu je potem še kacic 12% od celega zneska kot ob-

*) Ko dobijo kranjski volilci naš današnji list v roke, bodo že skoraj vse volitve končane. Vendar smo priobčili ta članek v dokaz, da znamo bolje spoštovati o tako važni zadevi sklepe polit. društva Slovenije, nego so „Novice“ spoštovale o času zadnjih naših volitev sklepe tujaknjega polit. društva Soče. Vred.

nalog, — popraviti, — kar je pokazala Beustova nečimernost, ter zaceliti rane, koje je on vsekal avstr. bodočnosti. Vedel je dobro Beust, koliko je ura bila, — kajti zvedel je bil še le iz novin nove ministere.

Znano mu je bilo, da so dnevi njegovi šteti, — in da bi vsled kronanja cesarja kot česk. kralja — moral — odlaziti, — da, šel bi bil še prej, ko ne bi bil v zadnjem trenutku prestrigel Hohenwartu pomirjenja. Pasti je moral Hohenwart vsled njegovih intrig, — toda padel je tudi on!

Gaštajski i solnogradski shodje bili so tudi proti Hohenwartu namerjeni. Toda še več je učinil! Vzrokoval je prusko-nemško demonstracijo v največji meri, tudi še onstran meje avstrijske, — da bi plašil minist. Hohenwartovo. Zdaj je podkupljeno nemškoavstr. časnikarstvo napadalo Hohenwarta. Na Dunaji napovedovali so vsi klativitezi križanako vojsko proti Slovanom; celi aparat tajne pisarne s Hoffmanom na čelu bil je v največjem delovanju. Skandali ulični, na univerzi in po deželi, osnovani so na Dunaji. Toda ministerstvo je v tem boji pokazalo, da je kos vsem takšnim napadom.

Ko je bil naglo na Dunaj prišel saksonski kraljevič — i odtod šel v Išl, nij nikdo, razun Beusta — vedel, po čemu je tu.

Ministerstvo Hohenwartovo bilo je na — vagi! Beust v tem trenutku pokliče še na pomoč — Andrašija — proti Hohenwartu, — da bi slednji popustil svoje mesto. Hohenwart dalje nij mogel tega trpeti, ter je šel! Beust je zmagal! Toda komaj je bil Hohenwart zapustil ministerske sobane, nij ostalo odličnim krogom tajno, — da se je od njih ločil najodkritosrčnejši prijatelj Avstrijе i dinastije. Odšel je pošeno, kakor je bil tudi delovanje svoje nastopil.

Vsa nejevolja obrnila se je zdaj proti Beustu, pod kojim so se počela tla rušiti. Magjarsko gospodstvo polastilo se je njegovega sedeža, i oblasti.

Dá! padel je človek, ki je Avstriji napravil toliko nesreč. Iznebila se je država človeka, kateri je njenim slovanskim narodom sekal vedno hude rane, ki je pomagal polit. i društveno gibanje v Avstriji ostrupiti.

Vi Slovenci nijmte ne jednega vzroka, veseliti se nove dobe. Ne pričakujte nobene slasti. Cislajtaniji manjkalo je ravno še jednega kneza — i to je Auersperg — kterega si je prisvojil Andrašija za svojo pomoč. Razkosani sinovi Slovenije, težko čakate dobe — ko energija otrase tudi to moro. Z njenim padom, mora se osoda naša na bolje obrniti.

A. S.

Iz Dunaja se nam piše iz študentovskih krogov:

Ravno sedaj je leto minolo, odkar je bila akademična čitalnica zaradi politične demonstracije v Dianazalu razpuščena. Na njenih ruinah se je ustanovila potem nova „lesehalle“, ki ne izključuje nobene narodnosti, ki sprejema vse dijake brez razločka za svoje družabnike.

To novo društvo je dobilo od akademičnega senata stanovanje in od policije knjižnico razpuščene društva v svojo porabo. Zamoglo se je po tej poti tedaj tako opomoči, da je sedaj prav na trdnih nogah. Ali ravno to nij po volji našim prusofilskim dijakom, in torej tožijo iz gole zavisti, da je društvo Nemcem sovražno. S to pritožbo so se celó do rektorja magn. Hije-ta obrnili, kateri to novo početje podpera tudi s tem, da je tem prusofilom dovolil posvetovati se ob osnovi in ustanovitvi novega društva „zur bildung der deutschen sitte u. pflege“. Odbor breznarodne „lesehalle“ pa je podal rektorju spomenico, v kateri ga vpraša, kako je mogoče, da tako društvo, v katerem je poslovni jezik edino nemški, v kterega odboru sede večí del Nemci, kako je mogoče, vprašajo, da ima tako društvo Nemcem nasprotno nakane? Nevtralen in nasproten biti, to je pač malo razločka.

Čudno se Vam dozdeva, da letos še nijste nič slišali o Preširnovi besedi, ktera je bila do sedaj vsako leto ponos dunajskih mladih Slovencev. Beseda bode, ali zaradi nepričakovanih zadržkov in posebno zaradi nezgode, ki se je pripetila enemu najbolj delalnih močij, bodemo obhajali spomin nemrlega pesnika še le v prvi polovici februarja.

Odbor dvanajstih članov se je že konstituiral. Program Vam že pošljem ob svojem času, zagotavljam Vas pa, da se bode, kakor se kaže, smela tudi letošnja beseda prejšnjim primerjati.

Politični razgled.

Imamo novo ministerstvo, katero je tako-le sestavljeno: knez Adolf Auersperg, predsednik; baron Lasser, minister notranjega, dr. Bahns, za trgovstvo; dr. Str. mayr, za uk in bogočastje; dr. Glaser, za pravosodje; vitez Chlumetzky, za kmetijstvo; dr. Unger, minister brez portfelja.

Za finančnega ministra pa ostane začasno Holzgethan. Poljski minister Groholski in minister za dež. brambo, general Scholl sta odstavljena in nijmata še zdaj namestnikov. Prvi čin

novega ministerstva je bil, da je razpustilo sledeče deželne zборе: gornje avstrijski, kranjski, bukovinski, moravski in vorarlberski in da je zavkazalo takoj nove volitve, tako da se lahko omenjeni zbori do 18. t. m. v svojih postavnih krajih snidejo in v državni zbor volijo.

Vzrok razpusta omenjenih deželnih zborov je, ker so imeli federalistično večino. Ministerstvo se menda vara, če meni, da bode ta korak ustavovercem kaj koristil, to je, da bodo oni zmagali pri novih volitvah. Kar se tiče naših bratov na Kranjskem smo gotovi, da bodo slavno zmagali in da bodo ustavoverne nemškutarke kričaje zopet v kozji rog zagnali.

Nadjajo se ustavoverci, da jim bode šlo po sreči na Moravskem, zanašaje se na ondotno veliko posestvo; a veliki posestniki se bojé direktnih volitev, katere zagovarjajo ustavoverci in zarad tega utegnejo večino v federalističnem zmislu voliti. Na Českem so razpisane neposredne volitve v državni zbor; a tudi to ne bo dosti koristilo, ker voljeni bodo stari deklarantje kateri ne pojdejo na Dunaj. Pride tedaj iz Českega k večjemu malo krdelce Nemcev v državni zbor.

Stara komedija! a vsi ti eksperimentje slabijo Avstrijo čedalje bolj. Morda pride skupaj nek „Rumpfparlament“ na Dunaji; a večina narodov v Avstriji ne bo zadovoljna in vladala bo še zmerom stara zmešnjava, dokler ne nastopi zopet kako ministerstvo sprave, da bo nadaljevalo delo, katero je pričel grof Hohenwart, edini minister v Avstriji, ki je odstopil z vso častjo.

Po tem takem prerokujemo novemu ministerstvu kratko življenje in morda bo zares čezmizsko ministerstvo, kakor mu pravijo nekteri nemški federalistični listi.

Novo ministerstvo je izdalo svoj program v desetih vrstah, v katerih se hvali, da je pošeno in pravi, da hoče ustavi veljavo pridobiti in vsem narodom pravično biti. To je toliko, kakor pet krav za en groš. Zaniniva je tudi okrožnica, Andrassy-eva na vse zunanje zastopnike, v kateri ponavlja staro, vže omlačeno frazo Beustovo, da hoče s celim svetom v miru živeti. To prav radi verjemo: kdor mora, tudi hoče, dasiravno smo prepričani, da bi g. grof. Andrassy Rusa rad na solati snedel.

Mir pa in tako zagotavljen, kakor nas diplomati prepričati hočejo. Rusija se napravlja; Francija išče prijateljstvo Rusije in na balkanskem polotoku močno vre.

Na Zgornjem avstrijskem so volile kmečke občine 17 konservativcev in 2 liberalca.

Razne vesti.

(Kmetijsko šolo v Gorici,) katera se je letos na boljši in stalniši podlagi preustrojila, obiskuje letos 15 italijanskih in samo 6 slovenskih dijakov, tako da deželni odbor niti ni mogel podeliti vseh 7 za Slovence ustanovljenih štipendij po 80 gl. slov. dijakom, ampak so enega več dobili Italijani. To je pač žalostno, da se naše ljudstvo tako malo zmeni za ta velekoristni zavod, po katerem bi se imelo zboljšati naše še zlo zanemarjeno poljedelstvo. Res je sicer, da bi našim razmeram bolj primerna in potrebna bila pratična nižja kmetijska šola, v katero bi se sprejemali tudi taki mladenči, ki so domačo ljudsko šolo dognali; toda ker je naš zbor ustanovil srednjo šolo, treba da pošljejo vsaj večí posestniki svoje že bolj izurjene mladenče v to, da ne zaostanemo Slovenci prav povsod za svojimi sodeželani.

Gosp. Kristan ni prevzel službe asistenta na kmetijski šoli, ker se ni mogel takoj odtrgati svoji sedanji službi na grof Eltz-ovi grajščini v Vukovaru. Na mesto njega pokliče dež. odbor najbrže g. Žepič-a gimnaz. profesorja v Požegi, kateri je zraven filozofičnih studij dognal tudi kmetijsko šolo v Križevcu na Hrvaškem.

(Za službo deželnega tajnika v Gorici) so vložili prošnje 4 kandidatje in sicer gg. doktorand Nicolaj Tonkli, magistratni tajnik Simsig, odvetniški koncipijent Kamil dr. Egger in c. k. notar J. Koller. Pogojem zadostuje samo prvi službenega razpisa, kateri govori in piše ne samo italjansko in nemško, ampak tudi slovensko. Drugi se nekda tudi ponašajo v svojih vlogah sé znanjem slovenskega jezika, toda v resnici ne piše nobeden iz med njih pravilne slovensčine, kar mora neobhodno deželni tajnik v Gorici, ker drugače ne more nikakor vseh

svojih službenih dolžnosti spolnovati. Pri vsem tem se nam pozdeva, da nam italijanska odbornika in ž njima vred gosp. glavar tudi pri tej priliki dokazuje, koliko spoštujejo enakopravnost s tem, da prezrejo pogoje ter podelijo službo, komur ne gre.

(Koliko smo že ministerstev imeli v Avstriji?) Dunajsk časnik „Vaterland“ je onidan sestavil imenik vseh ministrov avstrijskih od 13. marca 1848. leta, ko je Metternich vsled preukcije odstopiti bil prisiljen. Vseh ministrov je v teh 23 letih blizo 83 bilo; na tanko jih je prav težko sešteti, ker je marsikteri po večkrat minister bil, nekteri pa tako kratko časa, da jih skoro šteti ni. V tem številu tudi niso ogerski ministri od 17. februarja 1867, ko se je Ogram posebno, čisto samostalno ministerstvo dovolilo. Dvanajstkrat so se v tem času ministerstva celó premenila. 1. Ministerstvo, kteremu je načelnik bil Pillersdorf (15. marca do 8. julija 1848). 2. Ministerstvo Doblhof-Bachovo (17. julija do 6. okt. 1848). 3. Ministerstvo Schwarzenberg-Stadionovo (22. nov. 1848 do 21. avgusta 1859). 4. Ministerstvo Rechbergovo (21. avgusta 1859. do 12. aprila 1860). 5. Ministerstvo Goluchovski-Schmerlingovo (20. oktobra 1860. do 4. februarja 1861). 6. Ministerstvo Rainerjevo (4. februarja do 27. junija 1865). 7. Ministerstvo Belkredijevo (27. julija 1865. do 7. februarja 1867). 8. Ministerstvo Carlos Auerspergovo (30. dec. 1867. do 26. sept. 1868. Za nekaj časa Taaffe). 9. Ministerstvo Hasnerjevo (1. februarja do 4. aprila 1870). 10. Ministerstvo Potockijevo (12. aprila 1870 do 4. februarja 1871). 11. Ministerstvo Hohenwartovo (6. februarja do 30. oktobra 1871). 12. Ministerstvo današnje Adolf Auerspergovo. „Nov.“

(Zora) Prva številka lepoznansko podučnega lista „Zora“ (ne „Tabor“ kakor se je prvokrat oznanjalo), kterega bode izdajal gospod Davorin Trstenjak in založila narodna tiskarnica pod odgovornostjo g. Fr. Rapoca, se že tiska in izide v drugi polovici tega meseca.

„Zora“ velja za celo leto 4 gl.

za pol leta 2 gl.

Za dijake celo leto 2 gl. 50 kr.

(Nesreča) V ponedeljek okoli 4. ure popoldne, ko je šel ravno poštni vlak z Laškega, pridejo tudi 4 na kočiji vpreženi lepi konji gosp. barona Ritterja, namenjeni od Sv. Lorenca proti Ruši. Ko pridejo blizo železnice se hipoma splašajo, zbeže prek železnice tako naglo, da so vlak prehiteli. Osebe, ki so bile na vozu, večidel kočjaži omenjenega gospoda, so morali gledati, da si življenje rešijo, torej poskačejo doli; med skokom sta se dva teh gospodov močno poškodovala; konji pa so drdrali naprej, in ko se eden spodtakne, so ga ostali trije še blizo pol ure za sabo vlekli, da je potem ves razmesarjen kmalo poginil.

(Volitve dež. poslancev na Kranjskem)

Odbor Slovenije priporoča sledeče kandidate:

I. Za kmečke občine:

1. Za okraj okolice ljubljanske in vrhniške: gospoda dr. Janeza Bleiweis-a in dr. Jozefa Pokuckarja v Ljubljani.
2. Za okraj Kamnik in Brdo: gospoda Janeza Tomana, dekana v Moravčah.
3. Za okraj Kranj, Tržič in Loko: gospoda Franceta Kramar-ja, korarja, in gospoda dr. Radoslava Razlaga, advokata v Ljubljani.
4. Za okraj Radoljico in Kranjsko goro: gosp. Lovro Pintar-ja, fajmostra na Breznici.
5. Za okraj Postojno, Planino, Sonošče, Lož in Bistrico: gosp. dr. Edbina Costo, advokata v Ljubljani in Matija Korena, posestnika v Planini.
6. Za okraj Vipavo in Idrijo: gospoda Jurija Grabrijan-a, dekana v Vipavi.
7. Za okraj Novomesto, Kastanjevico in Krško: gospoda Jozefa Zagorc-a, posestnika v Št. Jarneji.
8. Za okraj Trebnje, Zatično, Žužembark, Mokronog, Litijsko in Radeče: gospoda Jozefa grofa Barbo-ta grajščaka v Rakovniku, gospoda Miha Tavčar-ja, fajmostra na Vačah, in gospoda dr. Valentina Zarnika v Ljubljani.
9. Za okraj Kočevje, Lašče in Ribnico: gospoda Luka Svetc-a in gosp. Petra Kozler-ja v Ljubljani.
10. Za okraj Črnomelj in Metliko: gosp. Martina Kramarič-a, posestnika v Radovici.

II. Za občine v mestih in trgih.

1. Za Idrijo: gospoda Janeza Irkič-a, notarja v Krškem.
2. Za Tržič, Radoljico in Kamnik: gospoda Janeza Murnika, tajaika kupčijske in obrtnijske zbornice.
3. Za Postojno, Vrhniko in Lož: gosp. Franceta Kotnika, posestnika, na Vrhniku.

(Današnjemu listu je pridjana priloga in oznanilo.)

4. Za Kranj in Loko: gospoda *Leopolda Jugovica*, posestnika in trgovca v Kranju.
 5. Za Novomesto, Kostanjevico, Krško, Črnomelj, Metliko in Višnjo goro: gospoda *Karola Rudeža*, graščaka v Gracarjem turnu.
 (Za Kočevje in Ribnico se nasvetuje poslanec v prihodnje, tako tudi poslanca za Ljubljano).
 „Narod poroča, da se priporočata za mesto Ljubljano narodna kandidata gg. *Valentin Krisper* in *Ivan Vilhar*.“

(Zaupnica.) Na Slovenskem se podpisuje sledeča adresa za grofa *Hohenwarta*:

Vaša ekscelencija! Visokorodni gospod grof!

Ako je kedaj naš z vsakršnimi političnimi mukami tlačeni narod v poslednjem času gojil upanje, v konečno dosego svojih pravic dokončanje dolgoletnega trpenja; imel je k temu gotovo vzrok, kajti prikazala se je na političnem obnebi zvezda, sijajoča poštenje in resnično prizadevanje, učestvi zrak od zdravega ločiti i lep jasea dan pripraviti. Ta zvezda, ktera je bila v nesrečnej Avstriji veliko veliko let neznan, prikazala se nam je v osobi Vaše Ekscelencije i Vašega slavnega ministertva, ktero je započelo z odkritosrčno poštenostjo i popolno odločnostjo plemenito delo, da bi se urešnjile besede našega vladarja „naredite mir med mojimi narodi.“

Pravimo „veliko let neznan“ i ne brez vzroka, kajti do tega časa nij bilo slišati niti edinega glasu iz cesarskega Dunaja k poštenemu porazumljenju z narodi.

Iz ust Vaše Ekscelencije je prišel prvi i odkritosrčni pozdrav k avstrijskim narodom. Vi, visokorodni gospod grof, ste bili prvi, kteri ste se prizadevali narodom njihova prava popolnoma vrniti i tako po vseh Vaših prednikih uže težko ranjeno Avstrijo ozdraviti.

Nepoklicani življi so pač odločili o prizadevah Vaše Ekscelencije posluživši se svojega vpliva i z njegovo zlo rabo so zadržali zopet zmago resnice i pravice; vendar smo pa prepričani, da spravljivost i Vaše lepo začeto delo vendar enkrat, da, morebiti kmalu zmagati mora i da draga naša domovina veselejših dni dočaka. Zato v vam slovenskim narodom iz lastnega nagiba z radostjo hitimo Vaši Ekscelenciji popolno zaupanje izreči, zahvaljevaje se ob enem vam, visokorodni gospod grof i Vašemu ministertvu za pošteno prizadevanje k osvoboditju našega dražega tlačnega naroda.

Slava Vaši Ekscelenciji, voditelju poštenega ministertva!!

(Čitalnica goriška) je izdala sledeči program veselie od 1. decemb. 1871 do konca aprila 1872: 31. decemb. 1871 beseda z igro, petjem, saljivo dražbo in skupno večerjo; 13. januarja 1872, mali ples; 27. januarja veliki ples; 3. februarja zabava; 10. februarja mali ples; 12. februarja pustna zabava; 3. marca beseda z gledišno igro in petjem; 17. marca beseda z igro in petjem; 14. aprila veliki ples. V poletnem času izleti na deželo.

Časnikov bode imela čitalnica 1872. leto 36, namreč 15 slovenskih, 2 hrvatska, 2 česka, 2 ruska, 4 italijanska, 1 francoskega in 10 nemških. Razun domačih udov imajo pravico vdeleževati se čitalničnih besed in veselie vsi udje družih čitalnic na Slovenskem.

Iz tega se vidi, da hoče naša čitalnica napredovati in svojim udom mnogo lepega in dobrega napraviti. Zeleti bi bilo, da bi zdaj tudi desti novih udov goriških, pa tudi zunanjih pristopilo, da postane čitalnica prvosocialno društvo v Gorici.

(Sokol vipavski) napravi 26. t. m. vže zopet besedo, h kateri vabi vse rodoljube.

(Tominska čitalnica) je imela 9. t. m. občni zbor, pri katerem sta sporečala tajnik in denarničar in se je volil nov odbor. Iz omenjenih sporočil se je videlo, da je tominska čitalnica v tem letu napravila 6 besed z dobrim uspehom, in da je denarnični stan čitalnice prav dober. Časnikov je imela čitalnica 21. V odbor so bili voljeni sledeči gospodje: J. Macak enoglasno za predsednika, Fr. Zarli za denarničarja, F. Abram, Ivan Gaberšček, J. Kafura, Dr. Petris in župnik Rutar odborniki.

(Visoka starost.) 10. t. m. je umrl v Gorici tast tukajšnjega krčmarja „Pri ogerski kroni“, Andrej Žager iz Srpenice; imel 100 je let in 8 dni. Tarih se nahaja dandanes malo več.

(Rojska čitalnica) napravi 26. t. m. besedo z deklamacijami petjem in govorom; dramatični odsek bo predstavljal veselo igro: *To sem bil jaz*. Vabijo se vsi častiti udje; neudje ktere vpeljejo udje, dobijo povabilne listke in plačajo vstopnino.

Ivan Dolinar tajnik.

Poročilo

ob občnem zboru „Soča“ dne 30. novembra.

Kakor 9. novembra tako je tudi 30. zlo neugodno vreme zakrivilo, da se je le malo društvnikov (35) zboravdeležilo. Predsedoval je pod-

predsednik g. dr. Jakopič; kot cesarski komisar je bil nazoč g. c. k. namestnišk svetovalec Fr. baron Rechbach.

G. odbornik Viktor Dolenc bere poročilo o prvi točki dnevnega reda. Najprej poudarja, kako važno in koristno je, da se javno pretresa delovanje ljudskih zastopnikov. V političnem življenju, pravi, mora biti merodajno javno mnenje, ono jo prav za prav sodišče za vse tiste, ki v narodovem imenu javno poslujejo. Če smo imeli Slovenci v minulih letih več ali manj odločne mlačne ali sploh nesposobne zastopnike in voditelje, bila je tega najbolj kriva politična nezrelost in neizobraženost našega naroda. Je li mogoče, da spoznajo in zagovarjajo naši zastopniki želje in potrebe naroda, če jih narod sam ne pozna in izrazuje? Občno mnenje ima biti pravim ljudskim zastopnikom vodilo, katerega naj se zvesto držé in zoper katero naj nikdar ne ravnaajo, da jih isto občno mnenje ne obsodi.

Da, v prvi vrsti nam treba politične zrelosti, omike in drugih kreposti, da se občno mnenje oživi; kajti dokler nij dobrega občnega mnenja na podlagi politične zrelosti, je vsak narod samo igrača v rokah svojih poslancev, poslanci pa so ali brezobzirni zatiralci, ali pa igrača v vladnih rokah.

Kako pa more naš narod do politične zrelosti dospeti? Gotovo le po tacih zavodih, kateri imajo namen te lepe lastnosti in kreposti, to je narodno zavest in politično zrelost med narodom širiti. Slavna gospoda, če smo pred nekimi leti tožili, da je naš narod, posebno pa na Goriškem še v zibelki, če smo tistikrat začeli širiti narodno zavest po bornih čitalnicah, smemo danes reči, da naš trud ni bil brezvspešen. Pokazala se je tu in tam zmirom bolj rastoča zavest našega naroda na Goriškem in ko smo kesneje začeli taborovati, se je pokazalo, da naš narod več ne spi, ampak, da se je predramil in da sega po gospodarstvu v svoji lastni domovini. Sad političnega napredka našega naroda je bilo politično društvo „Soča“ osnovano vže pred 2. ma letoma. To društvo, katero šteje med svoje ude odlične rodoljube iz celega Goriškega, širi politično zrelost in narodno zavest po vseh trgih in vaseh naše krasne domovine. In če danes gledé političnega napredka nekoliko bolje stojimo, moramo priznati, da je temu veliko pripomagalo politično društvo. Med pridobitve tega društva na narodnem polji smemo šteti tudi to, da imamo vže nekoliko poslancev v deželncem zboru, kateri so tako vestni in tako navdušeni za blagost naroda in kateri imajo tako v čislu občnega mnenja, da smemo o njih reči: to so pravi ljudski prijatelji in dika našega naroda. Imamo pa tudi take poslance, kateri se malo brigajo za občno mnenje in tedaj skoro zmerom na svojo roko in na svojo korist postopajo in druge ki so odvisni od vlade, in kateri, če so tudi dobri rodoljube, nijso v stanu proti vladi postopati, kar pa mora vsak ljudski poslanec vselej storiti, kader so si vladni in ljudski interesi nasprotni.

Zadnje baže poslancev imamo zdaj le 2, same ali prav za prav 3, dasiravno smo skonca skoro take imeli; a nadejati se je, da se s časoma reč tudi v tem obziru tako zboljša, da ne bomo imeli nobenega odvisnega, ali pa celo nezanesljivega poslanca in tedaj homo lahko rekli: politično društvo „Soča“ je svojo najlepšo nalogo častno izvršilo.

Če je pa naše društvo vže do zdaj toliko koristilo, koliko več pa bode od zdaj naprej, ko po svojem glasilu, po lastnem časniku svoja blagodušna načela še veliko uspešneje med narodom širi in na tak način vedno k narodu govori in narod spodbuja k delavnosti in vsakovrstnemu napredku.

Kakor ob vsakem važnem dogodku, tako je naše društvo tudi pred zadnjo deželnozbornsko sesijo izrazilo svoje mnenje v občnem zboru, ter slov. poslancem razodelo svoje želje, kako naj bi oni v zboru postopali.

Po občirni razpravi se je bila sklenila sledeča resolucija:

„Slovenski poslanci naj se držé programa izraženege na dosedanjih slovenskih taborih in posebno naj na to delajo, da se združijo vsi Slovenci v eno samo kronovino. V ta namen naj

se snidejo naši poslanci sè slovenskimi poslanci sosednih dežel, v katerem si bodi mestu, da se dogovorijo in da ustanovijo skupen bolj določen program. Naj zbrani poslanci pošljejo deputacijo gosp. ministru *Hohenwartu*, da mu razodene vse, česar želimo. V narodnih vprašanjih naj postopajo složno in solidarno ne samo z drugimi slovenskimi, ampak z jugoslovanskimi poslanci sploh in naj ničesar ne nasvetujejo in ne sklenejo, kar bi utegnilo ovirati jugoslovansko zvezo. Gledé rabe slovenskega jezika v dež. zboru in odboru naj se držé strogo enakopravnosti, naj se tedaj ne vdajo nasprotni stranki, ampak pogumno in složno naj tako postopajo, kakor so v lanski sesiji začeli.“

Te zahteve je tedaj naše društvo gledé politike Slovcem potrebne in hasljive svojim poslancem na Goriškem stavilo, in tem zahtevam, ali željam se je trudilo 6 naših vrlih poslancev po svojih moči ustreei.

Zdaj jame razpravljati delovanje poslancev, česar ne treba na tem mestu ponavljati, ker je že naš list o tem zadosti občirno poročal.

Potem nadaljuje: Naše politično društvo pa se ne ozira samo po oži domovini, ampak spoznava kot pravo domovino vso Slovenijo in naravno je, da se ozira tudi na druge slovenske brate, posebno pa na slovensko središče.

Res je sicer, da se nijsmo nikdar prav zlagali z oportunsko politiko ljubljanskih prvakov, katerim sicer ne odrekamo rodoljubja, zamerjamo pa ono željo po samovladarstvu in pastirstvu, katero tako pogostoma razodevajo. Tako so hoteli n. pr. o času zadnjih dež. volitev goriškim Slovcem svoje privržence za poslance vsiliti in so v ta namen agitovali po Novicah proti kandidatom Soče?

(Kaj bi neki rekli, ako bi se predrznila zdaj „Soča“ kandidate Slovenije spodbijati? Vred) Žalilo nas je čestokrat, da so nas oni prvaki pri vsaki priliki prezirali in nijso nikoli za to skrbeli, da bi vsi slovenski poslanci na Štajerskem, Koroškem, Primorskem in Kranjskem složno po enem programu postopali. A zdaj piha boljši veter po Ljubljani in pokazalo se je v zadnji sesiji dež. zbora kranjskega, da se hoče vse preravnati, največ pa od kar je postal vrli dr. Razlag dež. glavar.

Adresa, katero je poslal dež. zbor kranjski na Dunaj, nam je dokaz, da dela večina kranjskih poslancev pravo slovensko politiko; kajti v omenjeni adresi ne poudarja zbor samo specijalnih kranjskih interesov, ampak tudi sploh slovenske in tirja ali prosí Nj. Veličanstvo, da bi ušlišalo željo slovenskega naroda, in da bi privolilo v zedinjeno Slovenijo. Po tej tudi mi goriški Slovenci hrepenimo in vidimo v njej edino svojo rešitev.

Jaz menim tedaj, da bi bilo prav in našemu društvu primerno, ako danes izrečemo zahvalo tudi kranjskim poslancem za njih izvrstno postopanje v zadnji sesiji dež. zbora kranjskega.

Na posled pa se mora naše društvo tudi ozirati še na slavni česki narod, kateri sveti vsem drugim avstrijsko-slovanskim narodom na poti do prave narodne svobode. Deklaracija junaških voditeljev českih obsega take tirjatve, po katerih edino se more stalno urediti Avstrija, katera bo mogočna in nezmagljiva le tedaj, kedar bodo vsi njeni narodje enako svobodni ter živlali vsak svoje pravice, to je, kedar se preustroji v federalistično državo.

Z ozirom na vse to predlagam v odborovem imenu sledeče resolucije:

1) „Soča“ se zahvaljuje in izreka svoje zaupanje 6tim odločnim poslancem, gg. dr. Abram-u dr. Lavrič-u, dr. Žigon-u, Doljak-u, Pagliaruzzi-ju in Faganel-u, ker so se tako hrabro potezali za narodne pravice v zadnji sesiji deželnega zbora.

2) „Soča“ pričakuje od slovenskih drž. poslancev, da ne pojdejo v drž. zbor in da postopajo vzajemno s Čehi in družimi federalisti.

3) V ta namen želi „Soča“ da se, kakor se je bil vže te dni sešel zbor federalistov v Pragi, snide še večí zbor, federalistični kongres, v Ljubljani in da se za ta kongres razpošljeje povebila na vse strani tudi unkráj Litve in naj se ne pozabi tudi goriških Slovcencev. Omenjeni kongres naj sklene, kako se ima vzajemno po-

stopati, da zmagajo v Avstriji prava in edno resilna federalistična načela.

4) „Soča“ želi in vabi vse slovenske poslance, da bi se enkrat tudi v Gorici sešli in da bi se posvetovali ter sklenili, kako hočejo za naprej zmerom edini postopati, da dosežejo zaželjeni cilj zedinjene Slovenije.

5) „Soča“ pritrjuje adresi dež. zbora kranjskega in se zahvaljuje kranjskim dež. poslancem da so v omenjeni adresi tirjali zedinjeno Slovenijo, v kateri spoznajo tudi goriški Slovenci edino rešitev.

6) „Soča“ častita slavnemu narodu českemu in českim narodnim voliteljem, ki nepremakljivo branijo svoje, ter s tem vseh slovenskih narodov pravice in izražuje mnenje, da so česki fundamentalni članki najboljša podlaga k mednarodnemu pozazumljenju in k rešitvi Avstrije.

Pri splošni razpavi zagovarja odbornik Doljak drugi predlog. Pred vsim opazuje, da ne moremo biti zadovoljni goriški Slovenci z izvolitvijo Černe-ja za državnega poslanca, ker nij do zdaj še ničesa storil za nas in se niti nij zmenil, da bi se kedaj se s svojimi volilci in tovaruši posvetoval. Tudi v deželnem zboru nij nikdar odločno postopal, marveč se je vedno tako obnašal, da se je prikupil nasprotni italijanski stranki, katera mu je iz hvaležnosti pomagala v državni zbor. Zatorej ga tudi ne moremo spoznavati za svojega pravega zastopnika v državnem zboru.

Kar se pa tiče slovenskih in federalističnih poslancev sploh je bolje, da ne gredó v državni zbor, ker je nova vlada z razpustom nekaterih deželnih zborov jasno zadosti pokazala, da jej nij mar za spravo z narodi, ampak da hoče po sili doseči ustavovarno večino v državnem zboru. Če se jej to posreči, o čemer skoraj nij dvomiti gledé na mogočna njena sredstva, potem bi bilo še tako pogumno in nevstrašljivo postopanje federalističnih poslancev brezvspešno, marveč bi dobivali vsakdanji desetak samo za to, da bi smela ustavovarna večina z njimi norce briti.

D.r. Lavrič prša, h čemu nasvetuje odbor da bi se slovenski poslanci sešli enkrat tudi v Gorici? Naj se snidejo v katerem si bodi mestu na Slovenskem, to je vse eno.

Dolenc in Klavžar odgovarjata na to, da je iz veliko ozirov želeli, naj bi se napravil tak shed enkrat tudi v Gorici.

Razmere na Goriškem so preveč-različne od onih sosednih dežel in ker jih poslanci in sploh narodni voditelji na Kranjskem in drugod malo ali nič ne poznajo, zdi se jim vse čudno, kar se iz Goriškega v slovenskih časnikih poroča. Ker nujmajo večidel pravega razuma za te naše razmere, se navadno godi, da krivo sodijo o postopanju naših deželnih poslancev in splov o vsem tem, kar se godi pri nas v narodno-političnem oziru. To pa je velika ovira vzajemno-sloznemu napredovanju vseh Slovencev. Zatorej bi bilo jako želiti, da se poslanci in voditelji sosednih dežel enkrat tudi pri nas zbero k posvetovanju in se tako rekoč na lici kraja prepričajo, kaj imamo in česa nam še treba Slovincem na Goriškem.

Na drugi strani bi pa s takim shodom pokazali našim sodeželanom, da spoznavajo vsi Slovenci lepo Gorico in bregove bistre Soče za slovenska tla, in da nikdar ne pripuste, bi da se kedaj vkoval ta krasni biser — v železno krono italijansko.

Preden se je glasovalo o prvem predlogu, zapustili so vsi nazoči poslanci skupščino. Na to so se potrdile enoglasno in z navdušenimi živijo in slavoklici vse nasvetovane točke.

Zadnji dve resoluciji ste se naznanili telegrafično gg. d.ru Razlag-u v Ljubljani in d.ru Rieger-u v Pragi.

Kmetijske in trgovske vesti.

Naš somenj 4. t. m. je bil prav obilo obiskan ker tako lepega dneva nismo imeli že več let, navadno je bilo deževno o tem času, ali letos smo bili jako srečni; ljudstva se je na ulicah kar trlo da vozovi nijso mogli skozi. Tu smo videli zastopane vse štiri strani naše dežele, kakor Tomince tako Krašovce, kakor Brice tako Ipavce; vse gostilnice, vse prodajalnice so bile natlačene.—računi se, da je bilo nazočih 16—20 tisoč obiskovalcev našega somnja. Slovenci—in ti skoraj edini, ker par Furlanov se je v ogromni slovenski večini zgubilo—so se vdeležili ne le kakor odjemalci, ampak tudi kakor

prodajalci, posebno rinaš pridelkov za Travniku, lesenine in lončenine na malem trgu (Piazzutta), potem surovine, sena, slama, govedine, i.t.d., med tem ko so se dobro preskrbeli z drugimi specerij-skimi in manufakturnimi rešmi pri naših „sobratih“ Lahih—pri onih gospodih, ki vedno-pondarjajo da Gorica je skozi in skozi laška. Njih organ—še dete v zibelji—gre dalje in pravi, da ne le Gorica, ampak cela dežela, clo solnce in nebo, kraj in vsaki kamen, ki se tu nahaja je italijanski.

Dobro! Zaprite Slovanom vse poti na severu in jugu, na izhodu in zapadu, izpodite tudi one Slovane, ki zdaj v mestu kupčujejo in skrbje za povzdigo domačega trgovstva, izobčite dalje vse tujce, ki tukaj bivajo mestu v korist, zarad milega in zdravega podnebja; slednjič naj se tako oskubljen deželica k hvalisani Italiji priklene, in dosegli ste vaš slavni namen, vaše delo je končano. Travnik bi postal dvakrat travnik, kakor namreč v italijanskih mejnih mestih v Vidmu, Palmi i. dr., tako bi na naših trgih zelena trava rastle, v naših hišah pa revščina gospodarila. Brez skrbi smete potem zapreti dve tretjini prodajalnic in gostilnic. Radi bi videli koliko dnevov bi si Gorica želela italijanska biti, koliko časa bi Slovane psovala, ker brez njih še drv in vode nijma, brez njih je goriško trgovstvo fakično mrtvo; kajti oni imenitni „Welthandel“ z Italijo se reducira na 2 centa rajža, 1. cent polente in 50 *l.* parmeggiana.

Nij naš namen, da bi v trgovskih člankih politikovali in naše narodnosti dražili, temveč hočemo skrbeti za povzdigo trgovstva in kmetijstva cele dežele. hočemo vestno poročati vsak novi korak napredka v tem obziru, ali za danes naj nam bude dovoljeno, da memo gredé nekoliko omenimo.

Da se naše ljudstvo trgov v tako mnogobroj-nem številu vdeležuje, nam je dokaz prihodnjosti. Želimo le, da bi se tudi živo potezalo za ustanovitve posojilnih bank o katerih ravno en dopis v današnjem lista govori, za nove komunikacije, pri volitvah v trgovsko zbornico; te bodo v kratkem, ker nam pa danes prostora pomankuje, bodemo o njih v prihodnjem listu pisali; tako bi zboljšali naše materjalno blagostanje in zagotovili obstanek naše narodnosti.

Cene so se kakor spodnji cenik kaže, zarad velike vdeležitve na tržni dan, nekoliko predrugačile. Vina se sedaj od kar se jih toliko ne izvaža kaj malega boljši kup. Briško dobro vino se dobi po 12 f. 50 do 13 f. 50 kr.—

Cenik raznega blaga.

na goriškem trgu.

Pšenica	polonik	po gl.	3.— do gl.	3.40
Rež	„	1.90	„	2.—
Turšica	„	2.50	„	2.65
Ajda	„	2.—	„	2.20
Ječmen, pehan	„	3.20	„	3.50
„ cel	„	1.85	„	2.—
Fežol	„	3.20	„	3.40
Oves nov	„	1.50	„	1.60
Seno	„	1.90	„	2.10
Slama	„	1.20	„	1.40

Moke mlinov v Stračicah

Moka pšenična A (Auszug)	cent	po gl.	14.30
„ „ N. II	„	„	12.50
„ „ III	„	„	11.50
„ „ IV	„	„	10.20
„ „ V	„	„	9.10
Moka režena cent	po gl.	5.— do gl.	9.50
„ turšična „	„	6.50	10.—
Otrobi drobni	„	2.60	7.—
„ debeli	„	2.20	—

Za šolsko leto!

KAROL SOHARJEVA knjigarnica

(M. Tarmon) v Gorici

priloga svojo dobro izbrano zalogo vseh gimnazijalnih, realnih in normalnih knjig, potem vseh sort papirja, knjižic za pisati, peres in vsih risarskih priprav, po najnižji ceni.

Poverjenike Soče vabi podpisani odbor prav nujno, da pošljejo denarničarju polit. društva, g. Viktor-ju Dolenc-u vse tiste zneske, ki so jih od udov potirjali, in da tistemu vrnejo one pobotnice, za kateri ne morejo dobiti plačila da se zamorejo enkrat urediti društveni računi.

Odbor pol. društva „Soča“

Poziv.

Kakor znano, vojaške godbe dobro slujejo povsod. Ker se pa zastran kratke službine dobe vsako leto veliko mož odpušča, regiment bi si pa vendar godbo rad dobro ohranil kakor do sedaj, vabijo se zato vsi muzikalni mladi ljudje, da prostovoljno vstopijo za čas postavne triletne službine dobe, ali pa tudi učenci, ki so petnajsto leto dovršili, kot zrejeci, k regimentni godbi e. k.

52. polka pešcev nadvojvode Franc Karola, k stoji v Gorici. Tirjajo se začetne vednosti na kakem muzikalnem instrumentu. Ker ostane polk prej ko ne še dalje časa tu, tedaj je v interesu godbo ljubeče mladine, da dosluži svoja leta na prijetniši način.

Gledé sprejema učencev muzikantov daja natančna pojasnila glasovodja Franc Blaschke.

Na prodaj

se dobé, dosebno dobra bukova drva $3\frac{1}{2}$ klaftra po isti ceni kakor v gozdnem uradu, pri

N. RISTITS-U,

gostilnica pri „zlatem jabelku“ tik mestnega vrta.

ZALOGA

izvrstnega oglja pa je v hiši Margeta št. 8 na Malem trgu (Plaščuta) po ceni gozdnega urada.

Obedve zalogi priporočamo čast. občinstvu zarad priročnosti, posebno sedaj o zimskem času.

Lekarnica Pontoni-eva

pri zamorcih v Rastelu v Gorici.

Glavna zaloga vsakršnih zunanjih zdravil, zdravniških orodij iz gutta perche, klinih prevez. Edna zaloga pravega „Paganovega Sirupa“ iz Florence, Mollove Sedlicke štupe; melisovca iz Benetk i. t. d.

Restitutionstfluid (lek) za konje proti vsakršnim izvijenju in izpahnenju, lek, da se konji zdravi in srčni ohranijo do visoke starosti, živinska zdravilna štupa za konje, vole, krave in ovce.

Kovači pozor!

V goriški plinovi tovarnici se dobva izvrsten koks po poldrugim gol-dinar cent.

Ker ima koks desetkrat večo moč od ogija, priporočamo ga našim kovačem in fuzinam!

Tudi se dobé pri podpisanim ravnateljstvu peči za plinovo kurjavo, v katerih se tudi lahko kuha; take peči porabijo vsako oro $5\frac{1}{2}$ kub. čevčev plina, kar bi prišlo stati na vsako oro $2\frac{1}{2}$ soldov.

Nadalje ima omenjeno zalogo peči za kurjavo s koksom, katera kurjava $\frac{1}{3}$ manj stane, kakor kurjava z drvami.

Obojne peči so dober kup; priporočamo jih tedaj vsim tistem, ki hočejo imeti gorke sobe in malo potrositi.

Ravnateljstvo plinove tovarnice.

Oznanilo.

V Rifenberku v Miklavih je na prodaj hiša na parc. št. 116, ki meri 15□ seznajev, zidana. Ona ima pri tleh 2 sobi in kuhinjo, 2 kleti, eno za vino a drugo za repo. V prvem nadstropju ima 2 sobi in predsobo, in pod streho je senik. Hiša je s korci pokrita in je v naj boljšem stanu. Štala je tudi zraven s korci krita parc. št. 112 in berjač parc. št. 119, kar obsega 41□ seznajev. Prodajo se tudi njive in vinogradi parc. št. 1556, 1568, 2646, 4514, 4499, potem senožati z drevljem parc. št. 1554, 2250, in paša št. 2647.

Kdor želi kupiti, naj se oglasi v Gorici v Rastelu, hiš. št. 291. v drugem nadstropju, ali pa pri vredništvu „Soče“. Kdor kupi, po ceni kupi in bo prav zadovoljen.